

virtualitats

Un relat de: [Urkc-Eduard](#)

Ens coneguerem virtualment
Ens estimarem i parlarem virtualment
Donant-nos escalf, alegries i companyia
endolcint les nostres ànimes en aquell enrenou mundial
Tots dos Existíem virtualment

Intangibilitat inmarcessible on tot intent és permès

Mentrestant, la nostra existència física es pansia
En aquella virtualitat absent d'espai, temps i conseqüències

I arribar aquell xoc amb la realitat
Aquell que ens fulminar a tots dos
Esmicolls masegats llampurnejaven arreu
Comesa titànica, recompondre tant desgavell

Sobtadament
cada bocinet era un encenall
Brollador de versions que centellejant
empenyien a nous intents i embats
Amb més possibilitats de vèncer

I així de nou
emmusteint-nos tots dos a voltes de nits
ulls vermellosos ressecats i salsits
allotjàvem fracassos i esperances
trascendint topalls i cercant topants encimbelladors
com el meu poble:
Apàtic, paralític, inactiu i contemplatiu
vers abismes profunds obscurs
curulls d'atxes desllustrades sense ble

Mai perd qui viu amb plenitud i intensitat
en esclats d'instant plaerossos
desbordadors d'existència i vida
esgrillant i desbrosant negrors
per planar i sentir nous bells indrets